

„Atyám! Kezedbe ajánlom lelkemet!” (Zsolt 31,6)

Húsvét

Mindennapi tapasztalatunk, hogy az élet jó és rossz dolgai, a szerencsénk, avagy szerencsétlenségünk kialakításához, bizony saját emberi tényezőink is nagyban hozzájárulnak. Egyre gyakrabban érezzük azt, hogy sokat, olykor rengeteget kell tenni annak érdekében, hogy értéket teremthessünk.

A sok tennivaló elfeledteti velünk azokat az apró szépségeket, örömöket, amik megfűszerezhetik, élvezhetővé tehetnék a mindennapjainkat. Már túlságosan megszoktuk azt, hogy ami elromlott, azt ki kell dobni.

Ebbe az önemésztő létformánkba lép bele Krisztus. Az élet értelmét kereső, de azt meg nem találó emberért jön el, hogy elé élje azt az életet, mely örök bizonyítéka lesz a mindenkor emberének, hogy az élet szent, és hogy a küzdelem értéket teremt.

A hívó embernek a húsvét az ünnepek ünnepe. A keresztény közösség számára a vasárnap azért vált ünnepnappá, mert ekkor emlékeztek meg minden héten Krisztus feltámadásáról. Minden vasárnap összejöttek és megünnepelték ezt. Ez az eltelt évek alatt megváltozott, manapság a többségünk évente egyszer ünnepli meg a Megváltó halálát és feltámadását.

A húsvét sok érzelmet hordoz, a gyászt, a bánatot, majd örömet is. Mi most az ünnep üzenete felénk? A húsvét valódi mondanivalója az, hogy az életnek van értelme. A teljes élet győzelme a húsvét és ebből a győzelemből mindenki részt kaphat.

Mindannyian az élet győztese lehetünk, rajtunk múlik élünk-e ezzel a lehetőséggel.

Úgy látom, manapság sokan élnek érték nélkül és követnek olyan ideákat, melyet mások határoznak meg. Egyenesen divat bizonyos ideológiai körökben, hogy az ember tagadja le az identitását, múltjával ne törődjön.

Ezzel szemben a húsvét üzenete örök. Olyan üzenet ez, amely igaz történelemről szól, melyekben a keresés, a találkozás, az elindulás és a megtalálás életet meghatározó tapasztalattá válnak azok számára, akik fogékonyak tudnak lenni Isten terveivel szemben.

A húsvéti megújulás üzenetét az alakulás vágya és annak megvalósulása járja át. Ezt az alakulást változásnak szoktuk nevezni, amely nagyon sokszor életünk mozgatója, máskor pedig ellenkezőleg, az igazi kibontakozás fékezője, akadályozója is lehet. Életünk alakítása csakis a felelősséggel vállalt döntések eredményeként lehet az egyén és a közösség javára. Mert nem gondolhatom azt, hogy a változás tőlem függetlenül valósul meg! Én magam kell legyek a változás, az alakulás elindítója!

(folytatás a 4. oldalon)

5.
oldal

Belülről kell kezdeni

6.
oldal

Húsvéti jelképekről, népszokásokról ... nem csak gyerekeknek

9.
oldal

Megbocsátás. Elengedés. Feltétel nélküli odaadás.

Liturgikus útmutató

ÁPRILIS 1 PÉNTEK	Bölcs 2,1a.12-22; Zs 33; Jn 7,1-2.10.25-30 Tegyük próbára az igazat, ítéljük gyalázatos halálra
ÁPRILIS 2 SZOMBAT	(Paolai Szent Ferenc) Jer 11,18-20; Zs 7; Jn 7,40-53 Olyan voltam, mint a vágóhídra hurcolt gyanútlan bárány
ÁPRILIS 3 VASÁRNPAP	NAGYBÖJT 5. VASÁRNPAPJA Iz 43,16-21; Zs 125; Fil 3,8-14; Jn 8,1-11 A régi dolgokat ne emlegessétek, mert én újat cselekszem
ÁPRILIS 4 HÉTFŐ	(Szevillai Szent Izidor) Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62; Zs 22; Jn 8,12-20 / Szorongatás vesz körül, de Isten megmenti a benne bízókat
ÁPRILIS 5 KEDD	(Ferrer Szent Vince) Szám 21,4-9; Zs 101; Jn 8,21-30 Aki föltekintett a rézkígyóra, életben maradt
ÁPRILIS 6 SZERDA	Dán 3,14-20.91-92.95; Dán 3,52-56; Jn 8,31-42 Isten elküldte angyalát, és megszabadította szolgálát
ÁPRILIS 7 CSÜTÖRTÖK	(De la Salle Szent János) Ter 17,3-9; Zs 104,4-9; Jn 8,51-59 Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává tesznek
ÁPRILIS 8 PÉNTEK	Jer 20,10-13; Zs 17,2-7; Jn 10,31-42 Kiragadja az Úr a szegény ember életét a gonoszok kezéből
ÁPRILIS 9 SZOMBAT	Ez 37,21-28; Jer 31,10-13; Jn 11,45-56 Megszabadít az Úr, és egy néppé tesz
ÁPRILIS 10 VASÁRNPAP	VIRÁGVASÁRNPAP (Szent Ezekiel) / Iz 50,4-7; Zs 21; Fil 2,6-11; Lk 22,14 - 23,56 / Nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg, mert az Úr megsegít
ÁPRILIS 11 HÉTFŐ	(Szent Szaniszló) Iz 42,1-7; Zs 26; Jn 12,1-11 Benned ajándékozom meg világosságommal a nemzeteket

ÁPRILIS 12 KEDD	(Szent I.Gyula) Iz 49,1-6; Zs 70; Jn 13,21-33.36-38 Szolgám vagy, hogy eljusson szabadításom a föld határáig
ÁPRILIS 13 SZERDA	(Szent I.Márton) Iz 50,4-9a; Zs 68,8-34; Mt 26,14-25 Az Úr megsegít engem, ezért nem maradok gyalázatlan
ÁPRILIS 14 CSÜTÖRTÖK	NAGYCSÜTÖRTÖK (Szent Tibor) / Kiv 12,1-8.11-14; Zs 115; 1Kor 11,23-26; Jn 13,1-15 / Tartsátok emléke- zetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg!
ÁPRILIS 15 PÉNTEK	NAGYPÉNTEK Iz 52,13 - 53,12; Zs 30; Zsid 4,14-16; 5,7-9; Jn 18,1 - 19,42 / A mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze
ÁPRILIS 16 SZOMBAT	NAGYSZOMBAT (Soubirous Szent Mária Bernadett, Szent Labre Benedek)
ÁPRILIS 17 VASÁRNPAP	HÚSVÉTVASÁRNPAP ApCsel 10,34a.37-43; Zs 117; Kol 3,1-4; Jn 20,1-9 / Jézust megölték, de Isten harmadnapon feltámasztotta őt
ÁPRILIS 18 HÉTFŐ	HÚSVÉTHÉTFŐ ApCsel 2,14.22-32; Zs 15; Mt 28,8-15 Jézust feltámasztotta Isten, aminek mi tanúi vagyunk
ÁPRILIS 19 KEDD	ApCsel 2,36-41; Zs 32; Jn 20,11-18 Jézust, akit keresztre feszítettek, Krisztussá tette Isten
ÁPRILIS 20 SZERDA	ApCsel 3,1-10; Zs 104,1-9; Lk 24,13-35 A názáreti Jézus nevében kelj föl, és járj!
ÁPRILIS 21 CSÜTÖRTÖK	(Szent Anzelm) ApCsel 3,11-26; Zs 8; Lk 24,35-48 Az élet fejedelmét megöltétek, Isten azonban föltámasztotta
ÁPRILIS 22 PÉNTEK	ApCsel 4,1-12; Zs 117; Jn 21,1-14 Nincsen üdvösség senki másban, mint Jézus Krisztusban
ÁPRILIS 23 SZOMBAT	(Szent Adalbert) ApCsel 4,13-21; Zs 117; Mk 16,9-15 Nem tehetjük, hogy ne mondjuk el, amit láttunk és hallottunk

ÁPRILIS
24
VASÁRNAP

HÚSVÉR 2. VASÁRNAPJA (Az isteni irgalmasság vasárnapja) / (Szent György, Sigmaringeni Szent Fidél) / ApCsel 5,12-16; Zs 117; Jel 1,9-13,17-19; Jn 20,19-31
Az Úrban hívők sokasága egyre növekedett

ÁPRILIS
25
HÉTFŐ

SENTE MÁRK EVANGÉLISTA (ünnepe) (Szent Ervin)
1Pét 5,5b-14; Zs 88,2-17; Mk 16,15-20
Köszönt titeket Márk, az én fiam

ÁPRILIS
26
KEDD

(Szent Anaklét, Szent Radbert)
ApCsel 4,32-37; Zs 92; Jn 3,7-15
Nagy erővel tettek bizonyoságot az Úr Jézus feltámadásáról

ÁPRILIS
27
SZERDA

(Szent Zita)
ApCsel 5,17-26; Zs 33; Jn 3,16-21
Hirdessétek a népnek az erről az életéről szóló tanítást!

ÁPRILIS
28
CSÜTÖRTÖK

(Chanel Szent Péter, Szent Teodóra, Grignon Szent Lajos) / ApCsel 5,27-33; Zs 33; Jn 3,31-36 / Atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akinek mi tanúi vagyunk

ÁPRILIS
29
PÉNTEK

SZIEINAI SENTE KATALIN
Európa társvédőszentje (ünnepe) / 1Jn 1,5 - 2,2; Zs 102; Mt 11,25-30 / Ha világosságban élünk, akkor közösségben vagyunk egymással

ÁPRILIS
30
SZOMBAT

(Szent V.Piusz, Takashi Nagai)
ApCsel 6,1-7; Zs 32; Jn 6,16-21
Kiválasztották azokat, akik telve voltak Lélekkel és bölcsességgel

Magyar és Magyarországhoz köthető szentek

Szent Gellért

Velencében született 980 körül, születési napja miatt György névre keresztelték.

Kisgyerekként halálos betegségben szenvedett, ezért szülei a velencei bencés kolostorba vitték és fogadalmat tettek, hogy ha életben marad és meggyógyul, Istennek szentelik életét.

A Gellért nevet édesapja iránti tiszteletéből vette fel, aki egy szentföldi zárándoklat során halt meg.

1015 körül Szentföldre indult zárándoklatra, amikor egy vihar következtében kényszerpihenőt kellett tartania.

Itt találkozott Gaudentius pannonhalmi apáttal, aki Magyarországra próbálta csalni.

Székesfehérvárra való érkezése után István király megbízta Gellértet fia, Imre herceg nevelésével.

Hét évig volt a herceg nevelője, majd remeteként imádkozva, böjtölve folytatta életét.

1028 után István király Gellértre bízta a

csanádi egyházmegye megszervezését.

Gellért felosztotta az egyházmegye területét hét főesperességre, ezek élére a magával hozott papok közül azokat állította, akik tudtak magyarul. Az utánpótlás miatt káptalani iskolát szervezett, templomokat épített.

Szent István halála után eluralkodott az országban a vallási és trónviszály.

1046 szeptemberének egyik reggelén misézés közben látomása volt a hamarosan bekövetkező vértanúságáról.

A pogány lázadók közáporral törtek rájuk, Gellért

püspököt pedig a Kelen-hegyről (ma Gellért-hegy) a mélybe taszították.

Szent László uralkodása alatt, 1083-ban avatták szentté István királlyal és Imre herceggel együtt, emléknapja szeptember 24-én van.

 www.magyarokurir.hu/hirek/szent-gellert-puspok-es-vertanu

Összeállította: Boros Bogárka

(folytatás az első oldalról)

Csak akkor lesz igazi változás és megújulás az életben, családomban, környezetemben, amikor magamnál kezdem a változást és az alakulást.

Mindezek nyomán, a húsvéti megújulás üzenete egy olyan lehetőséggel lepi meg a ma emberét, amelynek alapjánál nem az ember és az ő okoskodása, hanem egyértelműen Isten szerető gondoskodása és vezetése található. Ezért olyan fontos, hogy amikor húsvétot ünneplünk, nyitott és befogadó emberként tegyük azt, olyan formában, hogy ünneplésükben is a megújulás és az alakulás vágya kerüljön kifejezésre. Mert a húsvét üzenete örök, de hogy meghalljuk-e, az csak rajtunk múlik.

De megértheti-e Krisztus áldozatát a pusztán evilági gondolkodású ember? Találhat-e igazi boldogságot ezen a földön a materialista emberi eszme? Tudhat-e emberként élni az, akit pusztán ösztönei irányítanak?

Krisztus a test és lélek egységében élő embert akarja megváltani, megerősíteni. Kínszenvedése és halála rámutat arra, hogy az embert Isten sokkal többre tartja, mint amennyire mi gondoljuk, mert értünk váltalta a szenvedést, a halált is. „Krisztus értünk szenvedett, nekünk példát hagyva, hogy kövessük őt” (1Pét 2, 21), mert a keresztény gondolkodásunk alapja, – amit a tudomány Newtoni törvénye úgy fogalmaz, hogy „az energia nemvész el csak átalakul” – hogy egyetlen emberi jó vagy rossz cselekedet semvész el, egyetlen emberi tiszta küzdelem sem értelmetlen, mert Krisztus feltámadása egy „új” életet, egy örökkévalóságot nyitott meg a test és lélek egységében élő embernek.

A Húsvét bennünket akar szentségeivel táplálni, hogy legyen erőnk a test gyengeségeit cipelni, az élet kihívásaival nap mint nap megküzdeni, de úgy, hogy nem roskadunk bele a földi kudarcainkba, mert igazi otthonunk a feltámadt Krisztus dicsőségében van, a mennyben. Ezt az apostol így fogalmazza meg: „Keressétek ezért azt, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Atya jobbján” (Kol 3,1-2)

Krisztusban szeretett testvérek! Életünk során

sokszor átéljük az érzést, hogy úgy tűnik minden elveszett. Ilyenkor ez a hely marad számunkra is, ahová még menni lehet: Jézus sírja. Mennyire emberi módja ez annak, ahogyan viszonyulhatunk egy ilyen helyzethez a mindennapi életben. Mennyire sokat jelenthet akkor, ha ezt nem akarjuk másként tenni, mint ahogyan az természetes: nem menekülünk, nem lázadozunk és nem erőszakoskodunk, hanem a legkeservesebb megpróbáltatás idején is beleéljük magunkat a helyzetbe és ha mást nem tehetünk, akkor a szomorúság és a fájdalom könnyeit ontjuk, mert ezek lemosás a fájdalom és tisztítják a szemet.

Sokszor megtörténik az, hogy könnyen feladunk a küzdelmet, elbátortalanodunk és feleslegesnek, hiábavalónak tartjuk életünk történéseiben keresni az Isten felé vezető utat. Sírjaink felé vagy azok között, útjaink nem hiábavalóak, mert ezek felvállalásával találkozhatunk az igaz élet értelmével és annak örömeivel. Ezért helyt kell állni akkor is, amikor inkább összeroskadnánk. Keresnünk kell akkor is, amikor értelmetlennek tűnik. Nem szabad feladnunk soha azt, hogy sírjaink ellenére is lehetőséget engedjünk magunknak az Istennel való találkozásra.

Keresztényként, földi életünk során azt a megérintett embert képviseljük, aki még nem láthatja mindenben át Isten működését, de tapasztalatai vannak arról a Jézusról, aki az élő Istentől tanított.

Ezt az élő Istent hordozzuk a lelkünkben és így tud kibontakozni az a tapasztalat, amely alkalmassá tesz bennünket is a nagyobb titkok befogadására. Itt az üres sírnál, Jézus sírjánál, kezdődik az átalakulás, a nagy változás az életünkben. Amikor Isten szemüvegén keresztül nézünk a világ dolgaira. Akkor, a ki-mondott: Áldott vagy Boldog Húsvéti ünnepel, a lelket és testet felemelő kegyelmet, a nehézségeken és problémákon diadalmaskodó emberi életet kívánjuk egymásnak, ami Krisztus feltámadt kezébe kapaszkodik.

A húsvéti csoda megtapasztalása fordulatot kell jelentsen nekünk, hívő emberek életében.

Lehetőséget kell nyújtsunk Istennek arra, hogy megérintsen bennünket az Ő kegyelmével. Csak ennek erejéből tud megindulni bennünk is a megújulás folyamata. Helyzetünk átértékeléséhez, a bennünk lévő isteni vonások felismeréséhez kell eljutnunk, hogy ne szorítsuk korlátok közé Isten kezdeményező akaratát. Ezt jelenti a húsvéti üzenetben az élet győzelme a halál felett: az Ő élete legyőzte a mi halálunkat és az Ő halálában mi valamenynyien új életre kelhetünk. Isten akaratához tartozó titok ez, mely a valóságban úgy kell megragadjon bennünket, hogy igent tudjunk mondani az életre és nemet a halálra, az ő sötét uralmára életünkben és a világban. A Húsvét azért a legnagyobb keresztény ünnepünk, mert nem csak hozzáad valamit az ember szemléletmódjához, hanem alapjaiban újra értelmezi azt.

A húsvéti örömhír tudatában nem lehetünk ugyanazok, mint akik voltunk, hanem megújult teremtményekké kell lennünk Krisztus által. Krisztus igazi győzelme abban van, hogy sok megkövesedett lélek sziklájából tud még ma is üdvösséget és életet jelentő forrást fakasztani. Hiszem azt, hogy a világ átalakulásának éppen Húsvét az alapja.

Kívánom minden kedves ünneplő keresztény testvéremnek, hogy a megújulás vágya ébresszen bennünk sok jó gondolatot és vezessen olyan elhatározásokhoz, amelyeknek útján megújul saját életünk és körülöttünk a világ. A húsvéti öröm ragyogja be napjainkat és a feltámadt Krisztus békéje tegye gazdaggá együttlétünket, találkozásainkat!

Marci pap

Belülről kell kezdeni

Azt hiszem, nem nehéz abba a hibába esni néha, hogy gondolkodás nélkül embertársainkról rosszat feltételezzünk vagy mondjunk, tetteikben rosszindulatot lássunk, vagy egyszerűen be nem vallott irigységből kárt okozunk vagy kívánjunk. Ezek olyan tettek, amiket mi irányítunk és javíthatunk, így a jobbra törekedhetünk.

Mindenki hibázik. Emberek vagyunk, nem robotok, nem tudunk mindent, tökéletesen sem tudunk cselekedni. De az életet pont ez teszi szebbé, hogy a hibáinkból tanulunk, ha másnak vétettünk, megtanulunk megalázkodni és bocsánatot kérni. Ez nevel, formál, jobbra tesz bennünket. Viszont amikor energiánkat nem abba fektetjük, hogy saját dolgunkkal foglalkozunk, hanem mások gyengeségeit, hibáit, tetteit kommentáljuk, pletykálunk, az saját lelkünket gyengíti. Igyekeznünk kell arra törekedni, hogy napról napra jobb verziói legyünk önmagunknak, belássuk hibáinkat és változtassunk rajtuk. Sok esetben

észre sem vesszük, de meg tudjuk győzni saját magunkat és akár másokat is, hogy nem hiába vagy bűn az, ha embertársainkról szólnak, ez nem pletyka, csak egyszerű beszéd, fecsegetés. Tegyük szívességet magunknak és valljuk be: én magam sem tudok mindent jól csinálni, ha valamin változtatnom kell, azt belülről kell kezdenem, nem pedig mások életében. Nagyböjti időszak van. Csendesedjünk el és nézzünk magunkba. Odafigyelek, hogy napról napra a jobbra törekedjek? Hibáztathatók mások, mikor magam sem vagyok tökéletes? Segítek másoknak, ahelyett, hogy a problémájukon kuncogjak?

Simon Krisztina

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Józsi Gizella

Bartis Erzsébet

Vitos Árpád

Húsvéti jelképekről, népszokásokról ... nem csak gyerekeknek

A húsvét a keresztény világ egyik legnagyobb ünnepe. Jézus feltámadását ünneplik mindenhol ilyenkor a templomokban.

Mi is történt húsvétkor?

A történet szerint két nappal húsvét vasárnapja előtt, nagypénteken, feszítették keresztre Jézust a római katonák, azzal gyanúsították, hogy forradalmat indíthatott volna a tanításaival és hogy ő akart lenni a király. Ezért csúfságból töviskoronát tettek a fejére, kezét, lábát odaszegezték a kereszt-hoz és a feje fölé odatűzték egy papírt, amin ez állt: I.N.R.I. – Iesus Nazarensis, Rex Iudeae. Magyarul: Názáreti Jézus, Júdea királya.

Jézus meg is halt néhány órán belül a kereszten, a családja eltemette, zsidó szokás szerint egy barlangot ásva a domboldalba az Olajfák Hegyén és egy nagy, nehéz kővel takarták be a sírt. Lévé, hogy másnap szombat volt és olyankor a tízparancsolat szerint pihenni kell, a családja és a tanítványai csak vasárnap mentek ki megint a sírhoz. De mit találtak ott...!? Üres volt a gödör! Egy angyal állt mellette és azt mondta a gyászolóknak: „Nincs már itt, mert feltámadt!”

Húsvétkor a keresztény emberek Jézus halálára és feltámadására emlékeznek, emellett a tavasz eljövetelének az ünnepe is. Ekkor ér véget a negyven napig tartó böjt is, mely farsangkor kezdődött. Sok-sok jelkép, valamint szokás kapcsolódik a húsvéhoz, viszont ezek hátteréről és jelentéséről egész keveset tudunk, ezért összegyűjtöttünk néhányat közülük, a továbbiakban ezekről olvashattok, majd ki is színezhettek őket.

Bárány

A húsvéti bárány szerte a világon a húsvét legnagyobb szimbóluma. Jézus Krisztust szimbolizálja, aki meghalt az emberiség bűneiért.

Nyúl

A nyuszi a családot jelképezi: az édes, kedves nyulak jól szaporodnak, a keresztény vallás ezt úgy tartja, hogy ennek így kell lennie Isten minden teremtményénél. Minden kereszténynek békés, szerető, népes családot kell létrehoznia. Angolszász hiedelmek szerint, a húsvéti nyúl a holdat jelképezi, ugyanis a nyúlról úgy tartják, hogy soha nem csukódik le a szeme, mint a holdnak.

Csibe

Az új élet, a megújulás jelképét őrzi a tojásból kibújó húsvéti csibe, melyet képeslapokon díszítő elemként láthatunk mostanság. Gyakori a levelezőlapokon a tojásra festett madár, nagyobb csirke is vagy a kotlóst és csibéit együtt ábrázoló életkép. Tehát a kiscsibe a tojással együtt a megújulás jelképe.

Tojás

A tojás a termékenységet, az újjászületést jelképezi. Rejtélyesség, ahogyan az élettelenből kifejlődik az élet. A piros tojásnak mági-kus ereje van, erőt, valamint Krisztus vérért is szimbolizálja.

Barka

Fontos húsvéti jelkép, a mi éghajlatunkon a palmaágakat helyettesíti, amelyekkel üdvözölte a nép a Jeruzsálembe bevonuló Jézust. Ennek emlékére szentelik meg a barkát virágvasárnap. A megszentelt barka eresze alá helyezve villámcsapástól őrizte a házat, de különböző betegségek gyógyítására is használták.

Kalács

A kalács a jólétet és gazdagságot jelképezi, a hálaadást fejezi ki. A hármasonatos verzió a leggyakoribb. Ez a sült kelt tészta szintén csak a magyar hagyományokban fordul elő és az ősi áldozati ételek maradványaként tartják számon.

Húsvéti gyertya

Húsvét ünnepének tiszteletére a hívek gyakran gyűjtanak gyertyát. A fény a boldogságot és Krisztus jelenlétét szimbolizálja, aki feltámadt a halottak közül. Úgy tartják, az ünnepi gyertya megnyitja az utat az új élet felé, ezért bír ekkora jelentőséggel a húsvéti gyertya.

Locsolkodás

Húsvét hétfőn faluhelyen a kútból húzott vízzel locsolták meg a lányokat, vagy nemes egyszerűséggel egy patakba vetették. A fiúk ezután tojást és szalonnát vagy festett tojást kaptak. A tojások által a lányok érzelmeiket is ki tudták fejezni, piros tojással szerelmet is vallhattak.

A húsvétvasárnap legjelentősebb liturgikus eseménye az ételszentelés. A szentelésre szánt ételek a következők: húsvéti sonka, kalács, tojás, bárány, bor, egyes helyeken még tormát, hagymát, kolbászt, töltött tyúkot és sót is visznek szentelni.

A szentelésre szánt ételeket általában szépen feldíszített kosarakba teszik és erre az alkalomra készített terítővel takarják le. A kosárba gyertyát is tesznek, amit később, hasonlóan a sóhoz, szentelményként használnak. A szentelés után a hívek sietnek haza, hogy otthon feltálalják a megszentelt ételt.

A szentelt ételnek különös jelentősége van, mert megvédi a híveket a hosszú böjt utáni mértéktelenségtől.

A szentelt étel maradékát nem dobták ki, hanem különleges módon kezelték. Általában a maradékot elégették a kemencében, majd elásták. A sonka csontját kiakasztották a gyümölcsfára, hogy sokat teremjen vagy felrakták az istálló eresze alá, hogy megvédjék az állatokat a rontástól.

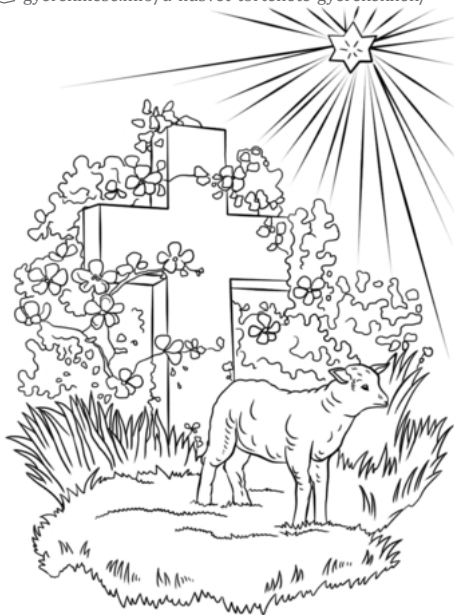
Húsvét vasárnapjához számos munkatilalom is kapcsolódott: tilos volt seperni, főzni, varrni, nem hajtották ki és nem is fogták be az állatokat. A böjti időszak után ismét lehetett táncolni, bálokat tartani és húsvétal megkezdődött a lakodalmak tavaszi ideje is.

A húsvét nemcsak vallási, hanem családi ünnep is, ez utóbbi jellege az utóbbi időben egyre inkább előtérbe került. Ilyenkor a közelebbi és távolabbi rokonok egyaránt meglátogatják egymást, vendégeskednek egymásnál.

sihu.hu.com/2021/04/husveti-jelkepek-szimbolumok/

babafalva.hu/husveti-nepszokasok-az-etelszenteles/

gyerekmesse.info/a-husvet-tortenete-gyerekeknek/

Kedves rejtvénykedvelő gyermekek! Fogadjátok szeretettel húsvéti jókívánságainkat, melyet az alábbi betűkereső megfejtésében találtok:

☞	↑	Ⓐ	♂	♂♦	♂	♂	↑	♂	♂	♂	♂	♂
A	Á	B	C	CS	D	E	É	F	G	GY	H	I
↙	♂	&	●	●♂	○	■	■♂	□	↔	♂	♂	□
Í	J	K	L	LY	M	N	NY	O	Ó	Ö	Ő	P
□	♦	♦♂	♦	♦♂	♂	□	✓	✕	♦	♂	♂♦	
R	S	SZ	T	TY	U	Ú	Ü	Ű	V	Z	ZS	

1.

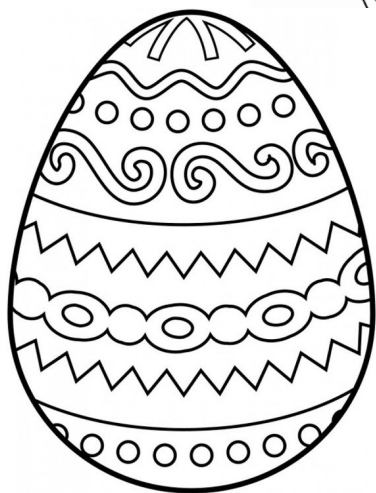
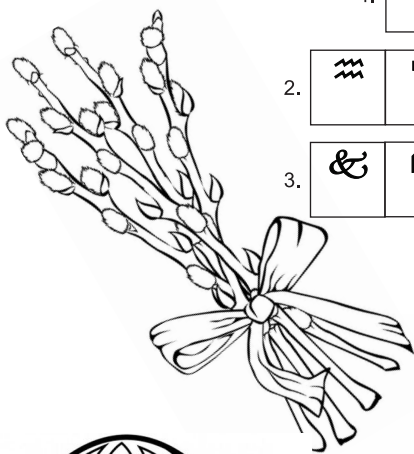
↑	●	♂	□	♦	♦
---	---	---	---	---	---

2.

♂	□	♦	♦	↑	♦	□	♦
---	---	---	---	---	---	---	---

3.

&	↙	♦	↑	■	♂	■	&
---	---	---	---	---	---	---	---

Színezd ki!

Megbocsátás. Elengedés. Feltétel nélküli odaadás.

Véleményem szerint ezek a legnehezebb dolgok, amikkel az embernek szembe kell néznie. Hiszen életünk folyamán sokan bántanak meg, sok mindent kell elnéznünk a körülöttünk levő személyeknek és sok mindent kell elengednünk úgy, hogy közben nem biztos mások érzik, hogy az nekünk mennyire nehéz. Áldozathozatalból áll a teljes földi élet, mely során segíthetünk embertársainknak. És ettől szép a mi életünk. Hogy másokért élünk.

Mindenkinek van olyan problémája, amiről a körülötte lévők nem tudnak és ami számára nagyon nehéz. Általában ez az a probléma, ami miatt elítéljük egymást, kibeszéljük, csúfoljuk a másikat, hiszen mi ennek a nehéz problémának csak egy darabját látjuk (vagy sok esetben csak a probléma által generált nehézségeket) és nem vesszük észre, hogy ennek a hátterében sokkal több van, mint gondolnánk. Nem látjuk, hogy mivel küzdenek mások és hogy mi, azzal, hogy kinevetjük, kibeszéljük őket, csak nehezítünk a helyzetükön. Ennek elkerülésének érdekében van szükségünk a feltétel nélküli elfogadásra, szeretetre, amelyet Istentől is kapunk. Hiszen Ő az egyetlen, aki igazán tudja, mivel küszködünk. És emellett Ő az egyetlen, aki mindenek ellenére is úgy szeret, mintha a lelkünk tiszta fehér lenne és mintha olyan életet élénk, mint a Megváltó.

Kiskorunktól kezdve azt halljuk, hogy próbáljuk követni Jézust: legyünk alázatosak embertársainkkal, ahogyan ő tette, tegyük meg felebarátainkért azt, amit mások nem tesznek meg és szeressük azokat, akik rosszat tettek nekünk. Viszont ezek nehéz dolgok és nagyon nehezen tudjuk betartani őket. Szeretni azt az embert, aki valamiben hátráltatott minket, vagy kilógni a sorból azzal, hogy odaadjuk a kinőtt ruháinkat a rászorulóknak – nagyon rá kell szánnunk magunkat ezekre, hiszen bennünk van az az érzés, hogy mit fognak majd mások mondani, mit adakozunk, honnan van nekünk ennyi mindenünk, hogy másnak is jut belőle? Pedig ezt a gondolatot kellene elfelejtelnünk: örüljünk annak, hogy ha mi nem is, mások tudnak segíteni azoknak, akiknek

szükségük van a segítségre. Hiszen segítséget kérni és adni nem szégyen, csak nehéz.

Tanuljunk Jézustól: ő saját magát adta és adja mai napig nekünk. Minden alkalommal, amikor valami rosszat teszünk, fáj neki. Minden csúfolás, kinevetés, amit másokra irányulva adunk, neki adjuk. Hiszen ő mindig ott van mindenkiel és segít abban, amiben mi nem vagyunk képesek. Viszont mindent, amit mi tudunk, meg kell tennünk másokért, mert ezért vagyunk itt. Hogy szeressünk, megbocsássunk, ha rosszat tettek nekünk, feltétel nélkül tegyünk jót és ne várjunk cserébe mást. Mert az igazi jutalmat nem itt fogjuk megkapni.

Így, húsvét előtt ne féljünk jézusi lelkületben élni. Adjuk át magunkat a jónak, ezáltal váljunk mi magunk is Jóvá. Ne féljünk adni, ne féljünk kapni, és legfőképp ne féljünk szeretni, hiszen (többek között) ezért vagyunk itt.

Cseke Mónika

Virágszombat, Virágvasárnap Hozsanna Dávid fiának!

Virágszombat, virágvasárnapot megelőző szombat. Ezen a napon a gyermekek énekelve kimentek a közeli erdőbe, barkát és virágokat gyűjtöttek, innen a templomba mentek énekelve „Discsőség és dicséret Neked megváltó királyunk, kinek gyermeki szép sereg mond édességes éneket”, harangszóval fogadták őket, a barkát másnap az ünnepi szentmise keretében megszentelték. Ezt a szokást ma is tartják, minden család elviszi a családjára számára elkészített barka csokrot, amit megszentelve hazavisznek.

A szentelt barkát - egyéb nevein: cica, cicaberke, cicuska, Székelyföldön pimpó, Torockón fűzfacula, polinga, a Borsavölgyben picus néven ismerik. Számos hiedelem fűződik a szentelt barkához, rontás ellen, gyógyításra használták, jótékony hatást tulajdonítottak neki. Az otthon és gazdaság oltalmazását várták tőle (hogy a villám elkerülje), a gonosztól való védelemért beszívták a barka füstjét, ennek főzetével borogatták a magas lázban szenvedők testét. Érdekeség a védelem mellett, hogy az eladó sorban lévő lányokat megvesszőzték a barkával, hogy hamarabb férjhez menjenek. Úgy tartják a szegedi tájon, hogy a barkát nem jó bevinni a szobába, mert akkor sok légy és bolha lesz a nyáron, ezért inkább a padlásra teszik, vagy az eresz alá tűzik. Gyimesben a megszentelt barkát már be szabad vinni a házba, de ha megszenyvedett kerül oda, elhullanak a csirkék és más apró jószágok. Mátraalján úgy tartják, hogy ekkor nem szabad táncolni, mert letáncolják a fákról a virágot. Ilyenkor szokták az asszonyok a virágmagokat elvetni, barka hamuját az elvetett magok közé szórní, hogy szépen viruljanak.

A virágvasárnap megáldott barkát sokféle célra használták. A pap ennek hamujával végezte a következő év hamvazószerdáján a hamvazási szertartást, a hívek pedig a hazavitt szentelményt a házi szentélyben, a Mária-sarokban őrizték.

Néphagyományunk megőrzött egy különleges, nagyhítre szóló, középkori eredetű imádságot. Jézus és Mária párbeszéde ez, az

ő búcsúzásuk, melynek során Jézus elmondja édesanyjának, mi vár rá a következő hét napjain.

„Virágszombaton este
Mária Fiát kérdezte:
Jövő héten mit fogsz tenni,
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?

Virágvasárnapján mit fogsz tenni,
Szent Fiam, mit fogsz szenvedni?
Akkor, Anyám, király leszek,
A Jeruzsálembe bemenek...”
Az imát Lujzikalagorban Jáki Sándor Teodóz OSB gyűjtötte, Aranymiatyánkként vált ismertté.

Jézus Jeruzsálembe való bevonulásának emlékére a húsvét előtti vasárnapot virágvasárnapnak nevezzük. A római egyházban pálmavasárnapként ismert (németül, olaszul, angolul is, latinul: Dominica palmarum), ilyenkor pálmaágat (a pálma a győzelem és a diadal jelképe) vagy olajágot, barkát szentelnek. Mivel az európai országok többségében nincsenek pálmák, a Kárpát-medencében és Európa-szerte az ünnepléskor a pálmaágakat tiszafával, lombfakadás előtt álló virágzó fűz vesszőivel helyettesítik (a barka botanikailag a fűz füzérvirágzata, virágzás előtti szakaszában, a rügypikkelyek már többnyire lehullottak róla vagy megpattantak).

Virágvasárnapnak a magyarokon kívül többek között az örmények, csehek, szlovákok, szlovének, horvátok, szerbek, makedónok nevezik. Az ünnepi szentmise elején van

a barkaszentelés, az evangélium helyén Jézus szenvedéstörténetét, a passiót hallgathatjuk meg.

Nagyon sok tavaszi népszokás és gyerekjáték kapcsolódik az ünnephez. Virágvasárnap a palócoknál volt a kiszehajtás. A lányok kiszét, vagyis a banyát (menyecskeruhába öltöztetett szalmabábu) énekelve végigvitték a falun, aztán levetkőztették, a szalmát pedig a vízbe dobták vagy elégették. A kiszehajtás után sok helyen a „villózés” következett. A lányok villónak nevezett faágakkal járták a házakat, ezeket a faágakat szalagokkal vagy kifújt tojásokkal díszítették fel, énekeltek, verseltek.

A magyar irodalomban Ady Endre, Juhász Gyula, Pilinszky János, Csoóri Sándor, Jékely Zoltán, Toldalagi Pál is versbe foglalva ragadta meg a történetet.

Toldalagi Pál: Emlékezz vissza
„Minden egyébre gondolnak, de rá nem.
Szamárháton, kezében pálmaággal
a városba ment. Nagy vagy, Jeruzsálem.
Virágokkal behintett úttal várták
és látta az emberek sokaságát,
örömkialtásokat hallott, gyászos,
kérő szavakat, miket meghatároz
a gyógyíthatatlan és nagy betegség,
megérintették ruháját, a testét,
ez volt a diadalmenet, az ünnep,
a teljesség. Ezek mind továtűntek
és nemsokára keresztre feszítve
kiszenvedett, a sebeit tekintsd te,
emlékezz vissza szavaira, aztán
legyen szívedben csak tiszta maradvány.

Csoóri Sándor: Virágvasárnap
(részlet)

„...hozsannázó bokrok fölött
apostol-felhő jön velünk
Jártak itt ólom-zord hadak,
láncalpukat a sár fedi,
sisakjukon, mint sastojáson,
tapos a kis csacsi...”

Jékely Zoltán: Virágvasárnap
(részlet)

Krisztus virágvasárnapi, jeruzsálemi bevonulását mutató barokk kori, hordozható körmeneti szobor (Bode Múzeum, Berlin).

„Azt mondják, máma van Virágvasárnap.
Nézzük meg, az emberek mit csinálnak?
S mivel ilyenkor ez a rendje,
menjünk mindjárt a cinterembe”.

Szabó Magda az Ókút című gyermekkoráról szóló visszaemlékezéseiben nagyon szépen ír a családban megült és megélt ünnepről.

„De a legszebb, az örök, az igazán üdvösséges, a kettőnk – apám és én – közös titkaként kedvenc ünnep mégsem a karácsony volt, hanem egy kisebb jelentőségű nap, egy másik ünnep voltaképpen előkészítője, bevezetője, a virágvasárnap. Apám nemigen hívta ezen a néven, gyerekkoromban minden idegen szót hűségesen utána mondtam, ezt is így jegyeztem meg, ahogy ő tanította: Palmarum... Miért szerettem annyira, fűződött-e ifjúságában valami különleges élmény hozzá, vagy egyszerűen csak mindig öröme kész természetét ragadtatta

el, hogy olyankor többnyire már jön a tavasz, kivirítanak a kertjében ápolt virágok, illatozni kezd a föld, más lesz a napok színe, jönnek a bőjti szelek, hozzák a langyos esőket, nem tudom...

A nagy király jön, hozsanna, hozsanna, zeng a kiáltás előtte-utána, zöld ágakat szeldelnek útjára, békességet hoz népe javára. Áldott, aki jött az Úrnak nevében, általa léptünk az Isten kedvébe... Ha apám énekelte, mindig láttam, amit énekelt, ott álltak azok a jeruzsálemiek az út mentén, erősen süt a nap, kiáltani szeretnék Jézusnak, milyen gyalázat, hogy nem lovat adtak alá, ez is csúfság, nálunk minden gazdának van lova, szólni kellene, nagyot sikoltani, menekülni, kedves Jézus, áldott, aki jött az Úrnak nevében, általa léptünk az Isten kedvébe, és kiáltok is belül és önmagamban, de Jézus, sajnos, nem hallja meg, csak kocog a szamarán, mi meg énekelünk, és mindenki velünk énekel, kinn az ég és a habos fellegek és a kert, amelyben kibomlottak a lombok, és már nyílik a virág. De hogy merre

lehet az a Jeruzsálem? Jóval messzebb, mint a Nagyverdő, túl lehet az Pallagpusztán is”.

Az irodalomtörténetben neves személyiségek, mint az orosz romantika kiemelkedő alakja Mihail Jurjevics Lermontov, Gilbert Keith Chesterton angol író, teológus fogalmazták

meg gondolataikat regényben, tanulmányban.

Művészeti alkotások, ikonok, freskók (zirici plébániatemplom), festmények (Anthony van Dyck), templomi ablakok és belső terek (esztergomi bazilika), oltárképek (ferences templom oltárképe Bét-Págéj, Palesztina),

mozaik képek (palermói Capella Palatina) jelenítik meg Jézus Krisztus virágvasárnapi bevonulását.

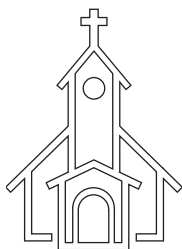
☞ Bálint Sándor (1977): Ünnepi kalendárium 2, Budapest.

☞ Ortutay Gyula (1982): Magyar néprajzi lexikon V. Budapest, Akadémiai Kiadó.

☞ S. Laczkovics Emőke (1991): Népi vallásosság a Kárpát-medencében, Veszprém.

☞ Tüskés Gábor-Knapp Éva (2001): Népi vallásosság Magyarországon a 17–18. században, Budapest.

Összeállította: **Székely Gabriella**

Ünnepeink

- Virágvasárnap – Az Úr szenvedésének vasárnapja
- Nagycsütörtök – Kriszmaszentelési mise
 - Esti mise az utolsó vacsora emlékére
- Nagypéntek – Urunk Szenvedésének ünnepe
- Nagyszombat
- Húsvéti Vigília Ünneplése
- Húsvétvasárnap – Krisztus feltámadása
- Húsvét 2. vasárnap – Az Isteni Irgalmasság Vasárnapja

Impresszum

Kiadja a **Csík-Szentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csík-Szentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csík-Szentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.